

На Волині середній вік матері — 27 років

Минулого року у волинських родинах народилося 14 668 малят, із яких 7487 хлопчиків та 7181 дівчинка. Відразу трійнею поповнилося дві сім'ї, двійнею — 118. Середній вік матері становив 27 років, а при народженні першої дитини — 24 роки. Майже дві третини діток з'явилися на світ у 20–29-річних жінок, 30% — у 30–39-річних. Найстаршою породіллею була 47-річна волинянка, а наймолодшими — 16 мам, яким не виповнилося 16 років.

У Луцьку відбудеться VI Всеукраїнський фестиваль вишитих рушників

У неділю, 10 травня, у Луцьку пройде VI Всеукраїнський фестиваль вишитих рушників «Вишиті обереги єднання». Цього дня на Театральному майдані відбудуться конкурси дитячих малюнків, віршованих творів, присвячених матерям, благодійний аукціон-продаж вишитих рушників, а також проведуть майстер-класи з вишивання рушників знаними майстринями вишивки з Волині та з усієї України.

13

Відомості.інфо
№17 (759)

7 - 13 травня 2015 року
<http://www.vidomosti.info/>

Соціум

Волинський серпанок — вища майстерність лляного полотна

Надтонка лляна тканина, що має назву «волинський серпанок», була забута понад століття. Кілька років тому ентузіасти-краєзнавці взяли відроджувати виробництво унікального полотна й пошиття красивого національного одягу. Волинський серпанок сучасні знавці порівнюють із італійським бавовняним або шовковим мусліном. Однак у серпанковому вбранні ходили звичайні українські селянки, а сукні з дорогої європейської тканини носили лише дворянки й заможні дами.

У майстерні ручного ткацтва «Легенди Волині», що в місті Радивиліві на Рівненщині, відтворили давню техніку виготовлення серпанку. Майстрам вдалося реконструювати понад десять костюмів із музейних та приватних колекцій. Виставки виробів із прозорого полотна пройшли в Рівному, Києві, Луцьку.

— Серпанок можна вважати прототипом сучасних фатину, вуалі, марлі, — розповіла завідувач відділу етнографії Рівненського обласного краєзнавчого музею Алла Українець. — Це виключно жіноча тканина. Її використовували під час весільних і похоронних обрядів, релігійних свят, при пологах, у перший день жнив, обдаровували рідних. На початку ХХ століття ніде на території

України, крім історичної Волині, серпанку вже не виготовляли.

— Дали в місцеві газети оголошення, що хочемо купити старі верстати і ткани речі. Згодом зібрали з Рівненської та Волинської областей пристойну колекцію виробів, були навіть унікальні весільні костюми,

— пригадає керівник ГО «Центр дослідження та відродження Волині» Володимир Дзьобак. — Потім замовили обладнання — копії верстатів 1911–1913 років, у Радивиліві відкрили майстерню ручного ткацтва, навчивши молодих ткаць премудростям забутої технології.

Одна з майстринь Наталя Пуха каже, що, напевно, спрацювала генетична пам'ять. Жінка виткала до ста зразків лляного полотна, поки вивчила щільність ниток, особливості зсідання після прання. Навчання виготовленню серпанку, який виходив у наших прапрабабусь, забрало кілька років. Тепер тчуть полотна двох видів: білосніжне та сиве, непрозоре. Сивий серпанок теж дуже

легкий і ніжний, тільки нитки у ньому кладуться частіше.

— У рівненських селах старші жінки мали у скринях справжні скарби, — додає етнограф Алла Українець. — Для серпанкової тканини потрібен специфічний сорт льону — лушчик. Його збирали, перш ніж коробочка з насінням розлучиться. Повністю зрілий льон придатний для виготовлення грубої тканини. Оброблене готове волокно чесали над водою або протягували по воді, щоб ретельно очистити від пилу. Тоді ниточка тонесенька виходила. Виткане полотно прали, крохмалили і розтягували: ставали жінки навпроти жінки, брали камінчик і тягнули, поки тканина починала пропускати сонце.

Історик Володимир Дзьобак зауважує, що льону-лушчику в Україні не вирощують із 1947 року. Тоді його замінили на вищий льон-довгунець, з якого отримували більше пряжі. Тепер майстрам, які відновлюють історичні традиції, доводиться завозити льон для серпанку з-за кордону, зокрема з Прибалтики.

— Наразі працюємо, щоб затвердили волинський серпанок на рівні України, — пояснює пресекретар Центру дослідження і відродження Волині Тамара Ткач. — Із Міністерством культури давно співпрацюємо. Є кілька напрямків роботи: це відродження технології виробництва тканини, відновлення серпанкових костюмів, дослідження художніх творів і публікації у бібліотеках, музеях. Уже дослідили величезну базу. Готуємо заявки на внесення надтонкого полотна у список нематеріальної спадщини ЮНЕСКО.

Ярина КИСЕЛЬОВА

Відбувся перший півфінал Всеукраїнської ліги КВН «Волинь»

За путівку до фіналу змагалися «Жигулі» з Луцька, «БезНа» із Вінниці, «Ляпас» із Тернополя, «Збірна Ювілейного» з Рівного, «Тільки так» (Львів-Калуш) та «Чак Норіс» із Каменя-Каширського.

Традиційно перший конкурс «Візитка» продемонстрував стиль кожної команди та показав різноманітну палітру гумору. Кавецьки активно залучали ведучого до мініатюр. Андрій Зубенко продемонстрував стриптиз, катався на велосипеді, давав членам команди «копняки» та навіть танцював twerk.

Конкурс «Розминка» дав відповіді на запитання: «Чому листочки на деревах зелені, а в зошиті — у клітинку?», «Як заробити на айфон?», «Чому дядько Петро назвав свою свиню Долар?» та багато іншого. Журі в свою чергу цікавилось, куди краще зводити дівчину: на «50 відтінків сірого» чи на концерт Іво Бо-

була?

Відеоконкурс продемонстрував чудовий рівень підготовки команд. Зал не припиняв аплодувати. Найбільше вразили відеоролики жартівників із Каменя-Каширського, які показали місто очима гриба, та власні трейлери від рівненської команди. Журі оцінило відео луцьких «Жигулів» у 3,4 бала, команди із Каменя-Каширського — у 4, зі Львова, Калуша та Тернополя — у 3, з Рівного та Вінниці — у 3,8 бала.

«Домашнє завдання» у когось було неочікувано вдалим, а хтось, навпаки, розчарував членів журі. Максимальний бал отримали команда з Вінниці за прекрасний вокал і наші лучани, які влаштували цілий танцювальний батл зі скандальними Diva dance family.

До фіналу Ліги КВН «Волинь» пройшло три команди. Із результатом у 16,4 бала далі змагатимуться

вінницька «БезНа» та рівненська «Збірна Ювілейного». Переможцем стала команда із Каменя-Каширського «Чак Норіс».

Наступна гра, яка визначить іще трьох учасників фіналу, відбудеться 16 травня.

Кращим водієм серед учнів професійно-технічних училищ став Вадим Охник

На базі Локачинської філії Оваднівського професійного ліцею відбувся другий етап Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності серед учнів профтехучилищ області з професії «Водій транспортних засобів категорії «С»».

Члени журі, в тому числі й інспектори Державтоінспекції, визначили кращого водія серед учнів професійно-технічних училищ. Начальник Локачинського відділення ДАІ майор міліції Андрій Бичко відзначив високий рівень знань учасників на теоретичному та практичному етапах конкурсу:

— Зменшення аварійності розпочинається з майстерності й сумлінності водія. Категорія «С» передбачає керування габаритним транспортом, тому водій повинен завжди пам'ятати: він може стати причиною підвищеної небезпеки для

інших учасників дорожнього руху. Під час конкурсу ми оцінювали знання Правил дорожнього руху, вміння реагувати на перешкоди під час руху, маневреність та уважність водія.

Переможцем став студент третього курсу Оваднівського професійного ліцею Вадим Охник. Саме він представлятиме Волинь у всеукраїнських змаганнях, які відбудуться у Ніжині Чернігівської області.

Грузинський журналіст
Гіга ЛІПАРТЕЛІАНІ:

Побудова європейської України — шлях до завершення війни

Журналіст Інформаційно-аналітичної агенції розслідувань «Репутація», політолог, автор резонансних журналістських розслідувань про путінський кримінальний режим, корупцію в Грузії, а також документального фільму про російсько-грузинську війну Гіга Липартеліані завітав до Луцька.

На його переконання, тільки реформована європейська Україна може перемогти тероризм. Путіна він називає терористом №1.

— Якщо б Україна була Білоруссю, Казахстаном чи Росією, я сюди не приїхав би, — зауважив грузинський журналіст. — Наші країни схожі, ми несемо один хрест. Реформи в Україні потрібні починати із засобів масової інформації, треба з'ясувати, які люди стоять за виданнями, щоб не було задушено свободу слова. Вища освітня система потребує реформування, система охорони здоров'я, правоохоронна. Найскладніше провести економічні реформи.

Зокрема, саме зміни в економіці Грузії ще не завершені, вони на «шляху вдосконалення». А от як реформувати прокуратуру, інші силові структури, за словами грузинського журналіста, Україна може повчитись у його батьківщині.

— Реформи не повинні мати репресивний характер, — наголосив Гіга Липартеліані. — Ваше єдине спасіння — показати Європі, що там, де немає війни, — у західній частині, в центральній, — кипить нове життя. Нова поліція, кадри, прокуратура тощо, удосконалення реформ, побудова європейської України — це шлях до завершення війни на Сході.

Олена СТЕПАНЧЕНКО